

Arrest

nr. 318 320 van 11 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 13 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat C. VAN CUTSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten.

Op 5 oktober 2023 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 januari 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 27 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing “*verzoek kennelijk ongegrond*”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, Ne.Si., verklaart een etnische Albanees te zijn afkomstig uit Aracinovo, Skopje, Noord-Macedonië. U bent geboren als man, maar voelt zich vrouw en u identificeert zich als transgender. Sinds uw aankomst in België gebruikt u de naam E.H..

In Noord-Macedonië werd u op straat vaak beoordeeld over uw uiterlijk, werd u door mensen en kinderen gay genoemd, werd u soms gevolgd door oude mannen en uw familie was queerfoob. In april 2023 was u van plan om Noord-Macedonië te verlaten en u had reeds een vliegtuigticket geboekt op datum van 26/04/2023. Op 19/04/2023 werd uw vader echter gewaarschuwd door een anonieme beller dat u van plan was om met de LGBTI community te ontsnappen en dat uw vader u moest thuishouden voor uw veiligheid. Uw vader vroeg hierop aan u om uw paspoort af te geven, zagezegd om de auto op uw naam te kunnen zetten. Hij nam ook uw gsm in beslag en zei dat u, die aan de universiteit mode studeerde, nooit meer naar school zou gaan. Om uzelf te beschermen, deed u alsof u in een relatie zat met een vriendin van u en op een bepaald moment mocht u terug naar school gaan en kreeg u uw gsm terug.

Op 24/04/2023 probeerde u een nieuw paspoort aan te vragen en ondertussen verbleef u in de LGBTI community office. Uw familie heeft op 25/04/2023 een opsporingsbericht verspreid in de media waarop u besloot naar het politiekantoor te gaan om uit te leggen dat u niet verdwenen was. Het duurde drie uur tot u uw verklaring kon afleggen bij de inspecteur en zij speelde telefoonnummers in uw gsm door aan uw vader. De politie beledigde u hierbij ook. Uw vader belde vervolgens een aantal mensen op om die te proberen om te kopen zodat ze u terug naar huis zouden brengen.

Op 28/04/2023 ging u naar Bitola (i.e., een andere stad in Noord-Macedonië) en u bleef er tot 3/05/2023. Uw vader stuurde uw oud paspoort naar de overheid om aan te tonen dat u een misdaad beging door een nieuw paspoort aan te vragen. Uw vriend N.S. zei u dat hij u, via zijn politievrienden, zou helpen om uw oude paspoort te verkrijgen. Hij heeft u echter verraden en hij bracht – tegen betaling – uw familie op de hoogte die u kwamen ophalen. U werd door uw vader en oom geslagen, ze knipten uw haar af, u moest in uw ondergoed staan, ze dwongen u om uw sokken op te eten en u werd verplicht om te bidden. Uw vader probeerde u ook te doden met een shotgun, maar uw moeder kwam tussen. Uw vrijheid werd hierop danig beperkt en uw vader stuurde u nadien ook naar de dokter die adviseerde om u naar een psycholoog te sturen. De psycholoog zei tegen uw vader dat dit gewoonweg uw seksuele oriëntatie was. Uw vader nam hier geen genoegen mee en stuurde u naar een aantal imams die zeiden dat dit door zwarte magie kwam. U ging hierin mee opdat de situatie thuis voor u beter zou worden, hetgeen het geval was.

Op 2/09/2023 slaagde u erin om de auto te nemen en naar Skopje stad te rijden. Uw vriendin, El., had voor u een taxi geregeld om van daaruit het land te verlaten. Op 18/09/2023 nam u vanuit Albanië het vliegtuig naar België waar u diezelfde dag aankwam. Op 5/10/2023 diende u hier een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele paspoort en identiteitskaart van Noord-Macedonië neer. U legt ook kopieën van volgende documenten neer: een brief van de LGBTI gemeenschap, een brief van Streha centrum en foto's en filmpjes van uw leven in Noord-Macedonië en Turkije. Na uw persoonlijk onderhoud stuurde u een aantal e-mails naar het CGVS met foto's, video's en de instagram profielen van de personen over wie u tijdens uw interview gesproken had.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. U gaf zowel bij de 'Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ' als bij de CGVS vragenlijst aan een voorkeur te hebben voor een vrouwelijke PO en tolk omdat u zich dan meer op uw gemak voelt (zie administratief dossier; CGVS vragenlijst, punt 6).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd uw interview afgenomen door een vrouwelijke PO. Aangezien het interview rechtstreeks in het Engels plaatsvond, werd er geen gebruik gemaakt van een tolk.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent van uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is, omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste rijzen er vragen bij uw laattijdig verzoek om internationale bescherming .

- U bent op 18/09/2023 in België aangekomen, maar heeft pas op 5/10/2023 een verzoek om internationale bescherming ingediend.*

- U verklaarde hieromtrent dat u eerst een advocaat probeerde te vinden en dat u 'niet in de stemming was' om meteen een verzoek in te dienen omdat u zich minder goed voelt in een opvangcentrum (CGVS, p. 6). Dit is geen afdoende verklaring. Immers, van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in*

een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Een dergelijke houding is dan ook niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten tweede maakt u, hoewel uw genderidentiteit hier niet betwijfeld wordt, de problemen die u zou hebben gekend met uw familie, met name dat zij u fysiek en mentaal mishandelde, omwille van uw genderidentiteit niet aannemelijk.

Vooreerst rijzen er twijfels bij de door u geschetste familiale context.

- De verklaringen die u aflegt omtrent uw opleidingsniveau en -parcours in Noord-Macedonië vallen niet te rijmen met uw verklaringen omtrent de zogenaamd bekrompen en beperkende behandeling van uw familie ten aanzien van u. Zo geeft u aan dat uw vader zeer strikt was, dat u overal toestemming voor moest vragen en dat uw familie trans- en queerphobic is (CGVS, p. 12, 14, 19). Nochtans liet uw vader u toe om mode te gaan studeren aan de universiteit op zijn kosten en mocht u tijdens uw studies ook tweemaal alleen in Turkije gaan wonen voor drie maanden stage (CGVS, p. 5). Hieruit blijkt geenszins dat uw familie uw bewegingsruimte danig beperkte.

- Zoals hierboven al aangehaald leek u van uw vader wel een aanzienlijke vrijheid te krijgen in het kiezen van uw opleiding en het volgen van buitenlandse studies (cfr. supra). Geconfronteerd met het feit dat dit moeilijk te rijmen valt met uw verklaringen omtrent uw strikte familie, geeft u aan dat u geluk had en verder ook niet begrijpt waarom u dan wel toegestaan werd om naar Turkije te gaan (CGVS, p. 14). U voegt daaraan toe dat uw familie u probeerde te manipuleren om uw gedrag te veranderen en dat uw vader misschien dacht dat het goed zou zijn voor uw mentale gezondheid om buiten Noord-Macedonië te zijn. Gevraagd naar de reden dat uw vader u toeliet om mode te gaan studeren als hij zo'n bekrompen visie had, antwoordt u dat hij er wel degelijk tegen was, maar dat zijn vrienden hem vertelden dat u hier veel geld mee zou kunnen verdienen en dat hij het daarom toeliet (CGVS, p. 18-19). **Uw verklaringen doen geen afbreuk aan de vaststelling dat het vreemd is dat u deze toestemmingen kreeg van een man die volgens uw verklaringen erg strikt en queerphobic was.**

- Het CGVS vond een facebookprofiel op naam van Ne.Si. terug (zie map 'Landeninformatie'). Dit profiel staat op uw (geboorte)naam en u deelde hierop een aantal foto's van uzelf. Het profiel dateert van 2018 en er staat vermeld dat u in Londen woonde, hetgeen enerzijds een verklaring zou kunnen geven voor uw persoonlijk onderhoud dat u in quasi perfect Engels aflegde en anderzijds ook aantoont dat u er klaarblijkelijk niet mee inzait om foto's van uzelf in make-up te delen op een openbaar profiel op uw eigen (geboorte)naam. **Dit toont allerminst een persoon aan die zijn genderidentiteit probeerde - of moest – verbergen voor zijn familie.**

Ook uw verklaringen omtrent uw effectieve vertrek uit Noord-Macedonië zijn tegenstrijdig met uw verklaringen over uw zagezegde situatie in Noord-Macedonië.

- Uw paspoort heeft als afgiftedatum 17/07/2023 (zie map 'Documenten'), hetgeen midden in de periode valt waarvan u verklaart dat u amper bewegingsruimte kreeg en elke dag een manier probeerde te vinden om te ontsnappen (CGVS, p. 10-11; DVZ, punt 5).

- U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent het verkrijgen van dit recente paspoort. Initieel haalt u aan dat uw vader dit nieuwe paspoort regelde en dat u niet weet waarom hij dat deed (CGVS, p. 11). Later geeft u dan aan dat u uw paspoort samen met uw vader ging halen omdat hij u niet alleen liet gaan (CGVS, p. 17). Nog later verandert u uw verklaringen opnieuw en geeft u aan dat u het nieuwe paspoort met uw kleine zus ging halen (CGVS, p. 17). **Dat u hier al drie verschillende versies geeft, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.**

- Bovendien is het moeilijk te begrijpen waarom uw vader u dit nieuwe paspoort überhaupt zou laten ophalen – en het u daarenboven zelf zou laten bijhouden – als hij uw vrijheid dermate probeerde te beperken en u wou tegenhouden om het land te verlaten (CGVS, p. 11). Een paspoort is immers niet verplicht of essentieel om in Noord-Macedonië te leven. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat de aanvraag van uw nieuwe paspoort reeds in procedure was en dat uw vader op een bepaald moment van idee veranderde en zijn aangifte van 'uw misdaad' hieromtrent introk (CGVS, p. 9, 17). Volgens uw verklaringen moest u dit paspoort nemen omdat het reeds in procedure was. Gevraagd waarom uw vader u dit paspoort dan liet bijhouden, geeft u aan dat u het niet weet. U voegt toe dat u het stiekem uit de handtas van uw zus had genomen en het vier maanden verstopte en dat ze het gelukkig vergeten leek te zijn en het nooit aan u vroeg (CGVS, p. 17). **Uw verklaringen hieromtrent houden absoluut geen steek.**

Voorts dient nog gewezen te worden op volgende vaststellingen die de geloofwaardigheid van de problemen die u kende met uw familie verder ondermijnen.

- Uw verklaringen omtrent de meegemaakte problemen zijn ook vreemd en weinig geloofwaardig te noemen. Zo verklaart u dat uw vader op 19/04/2023 opgebeld werd door een anonieme persoon die hem waarschuwde dat u probeerde te ontsnappen (CGVS, p. 7). Later voegt u toe dat mensen hem ook opbelden om hem te waarschuwen u niet opnieuw naar Turkije te laten gaan (CGVS, p. 14). U weet niet wie die mensen waren en voegt toe dat uw vader u naderhand zei dat hij al het idee had dat u gay was toen u zei dat u naar Turkije wou gaan (CGVS, p. 14). Toch liet hij u – ondanks verschillende waarschuwen en het

vermoeden dat u gay was – opnieuw naar Turkije gaan. Uw verklaringen omtrent de bekrompen visie van uw vader houden ook hier weinig steek.

- Tijdens uw interview **bij DVZ haalde u aan dat u vier maanden opgesloten werd en dat uw familie 24/7 bij u aanwezig was** (DVZ, punt 5), maar uit uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt echter dat u het huis wel nog mocht verlaten. Zo mocht u klaarblijkelijk zelfs nog boodschappen gaan doen met de auto (CGVS, p. 16).

- U verklaart dat u naar **drie of vijf imams** gestuurd werd die u zeiden dat u 'zwarte magie had', maar u kan geen enkele naam opnoemen (CGVS, p. 20).

- U verklaart ook dat u **geslagen werd door uw vader en oom** na uw eerste vluchtpoging in april 2023 (CGVS, p. 9). U verklaarde dat u hiervoor niet naar de autoriteiten ging omdat uw vader overal mensen kende bij de politie en dat u dus geen bescherming aan de politie kon vragen met betrekking tot uw vader (CGVS, p. 18). Dit is slechts een blote bewering, aangezien u geen enkele naam kan noemen van een vriend van uw vader bij de politie (CGVS, p. 18).

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde problemen met uw familie. Dit maakt het voor het CGVS onmogelijk om enig zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie betreffende de redenen waarom u uw land heeft verlaten en het eventuele risico op problemen.

Wat betreft dat u verklaarde dat u door de politie slecht behandeld werd omwille van uw genderidentiteit en uw Albanese etnie nadat u zich daar meldde omdat uw familie u op 25 of 26/04/2023 als vermist had opgegeven (CGVS, p. 8-9, 17), kaderde u dit in het verlengde van de problemen met uw familie. Zoals hierboven vastgesteld kan hier evenwel geen geloof aan gehecht worden en kan er dus evenmin geen geloof gehecht worden aan de door u geschetste omstandigheden van dit incident met de politie in augustus 2023. Uit het door u neergelegde nieuwsartikel over uw vermissing, die hier geenszins betwist wordt, kunnen evenmin de omstandigheden waarin dit plaatsvond afgeleid worden.

Voorts erkent het Commissariaat-generaal dat leden van de LGBTI-gemeenschap in Noord-Macedonië op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking. Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminaties of andere problemen een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate ernstig zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en de **COI Focus: Noord-Macedonië: LGBTI van 17 mei 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_lgbti_20220517.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) wordt duidelijk dat de Noord-Macedonische overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTI-persoon. Zo werd in 2017 een Parlementaire Groep voor de Verbetering van de Situatie van LGBT opgericht. Deze ondernam reeds verschillende wettelijke initiatieven, waaronder de effectieve aanpassing van de strafwet door het opnemen van de termen seksuele geaardheid en genderidentiteit als gronden voor haatmisdrijven en een aanpassing aan de wet over preventie en bescherming tegen discriminatie, met een expliciete verwijzing naar seksuele geaardheid en genderidentiteit. Op 27 oktober 2020 heeft het parlement deze wet uiteindelijk goedgekeurd. Sinds 1 oktober 2019 is tevens de nieuwe wet op de juridische bijstand van kracht, waardoor kwetsbare burgers recht hebben op eerstelijnsbijstand en dit in alle juridische probleemsituaties (burgerlijke en administratieve rechtszaken en nu ook strafrechtelijke procedures). Deze wet vormt een nieuwe stap in de gelijke toegang voor LGBTI-persoon tot justitie. Begin 2021 werd de Commission for the Prevention and Protection against Discrimination (CPDD) opgericht. Deze heeft sindsdien al verschillende keren standpunt ingenomen tegen gevallen van discriminatie en ook opgetreden tegen publicaties met haatdragende bewoordingen over LGBTI-persoon. Op 27 en 28 juni 2019 heeft het ministerie van Arbeid (samen met de ngo S-Front) een nationale conferentie over de verbetering van de mensenrechten van LGBTI-persoon georganiseerd. Het is de eerste keer dat zo'n conferentie door de overheid georganiseerd is. Op de conferentie waren actoren uit de nationale en internationale ngo-wereld aanwezig en het gebeuren heeft geleid tot de uitwerking en goedkeuring van een nationaal actieplan ter bevordering van de mensenrechten van LGBTI. Ook werden in 2018 en 2019 respectievelijk door de Noord-Macedonische overheid en de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) informatiecampagnes georganiseerd.

Mede onder invloed van voornoemde overheidsinitiatieven komt geleidelijk aan ook een mentaliteitswijziging tot stand. Zo werd in 2019 een eerste Pride Parade georganiseerd in Skopje. Na een online alternatief omwille van de Covid-19-crisis in 2020, werd deze met succes opnieuw georganiseerd in 2021 en 2022. De Noord-Macedonische president nam deel aan de voorbije twee Prides. Meerdere LGBTI-organisaties strijden ook openlijk voor de rechten van LGBTI in Noord-Macedonië en klagen haatmisdrijven aan. LGBTI-persoon

kunnen zich voor hun problemen tot hen richten. Deze organisaties leveren allerlei vormen van ondersteuning, zoals juridische bijstand en medische of psychosociale hulp.

Ofschoon er ernstige inspanningen nodig zijn en de uitdaging groot blijft om de slagkracht en het bewustzijn bij de politie en het gerecht te versterken in de daadwerkelijke vervolging van alle vormen van haatcriminaliteit gericht tegen leden van de LGBTI-gemeenschap, worden ook op dit vlak initiatieven ondernomen om de doeltreffendheid van de bescherming voor haatmisdrijven te verhogen. De OVSE zet sinds augustus 2019 in op een trainingsprogramma voor politieagenten om haatmisdrijven tegen LGBTI-persoonen beter aan te pakken. Dit programma focust op het herkennen en begrijpen van de dynamiek van haatmisdrijven, de impact ervan op slachtoffers, het begrijpen en kunnen toepassen van de relevante wetgeving, het verwerven van vaardigheden in het reageren op en onderzoeken van haatmisdrijven, en het verhogen van het bewustzijn bij agenten van hun plicht om alle burgers te beschermen. Ook de Raad van Europa organiseerde in februari 2020 een internationale training waaraan burgermaatschappijorganisaties en politiestructuren uit alle westelijke Balkanlanden deelnamen met als opzet een betere aanpak van haatmisdrijven gericht tegen LGBTI-persoonen. In 2020 heeft de politie een aantal trainingen gevolgd over het werken met LGBTI-persoonen, sekswerkers en druggebruikers. De trainingen zijn georganiseerd door de ngo Coalition Margins in samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken. Niettegenstaande voornoemde initiatieven staat de LGBTI-gemeenschap nog zeer weigerachtig om zich voor haatmisdrijven tot de politie (en zelfs tot LGBTI-organisaties) te wenden met het oog op bescherming en dadervervolging. Dit is te wijten aan tal van factoren zoals een gebrek aan vertrouwen in de politie, angst dat de autoriteiten niet over de juiste kennis en bereidheid beschikken om dergelijke zaken op te lossen, schrik dat de privacy wordt geschonden (het verliezen van anonimiteit) en de vrees voor verdere voor verdere represailles en discriminatie.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere LGBTI in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

• **Ter volledigheid** wenst het CGVS hier ook in te gaan op uw opmerking dat u op straat beoordeeld werd omwille van uw vrouwelijk uiterlijk. U geeft aan dat u gay werd genoemd, dat volwassenen en dat kinderen luidop vroegen of u een man of vrouw was en dat u soms door oude mannen achtervolgd werd (CGVS, p. 7). Hierbij dient opgemerkt te worden dat bovenstaande, hoe verwerpelijk ook, onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat indien u na een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië problemen kent, al dan niet omwille van uw geaardheid, uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in

particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Ten slotte wenst het CGVS ook nog in te gaan op uw verklaring dat u zich als Albanees in Noord-Macedonië altijd gediscrimineerd voelde waardoor u altijd Engels praatte (CGVS, p. 17).

Hierbij dient erop gewezen te worden dat de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) aantoont dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de etnische Albanezen die ongeveer 25% van de totale bevolking van Noord-Macedonië uitmaken, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. Illustratief in dit verband is dat in maart 2018 een nieuwe wet inzake het gebruik van de Albanese taal werd aangenomen (The Law on the Use of Languages) waarmee het gebruik van het Albanees als officiële taal wordt uitgebreid naar het hele Noord-Macedonische grondgebied. Overigens kan hier ook nog gewezen worden op het feit dat Albanese politieke partijen de laatste jaren steeds deel uitmaakten van de regerende coalitie en dat bepaalde soorten wetgeving steeds moeten worden aangenomen worden met een meerderheid van vertegenwoordigers van de grootste twee etnische groepen (Albanezen en Macedoniërs) in het parlement.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

- *Aan uw identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld.*
- *De brief van de LGBTI gemeenschap en uw brief in verband met uw verblijf in Streha centrum vertonen een gesolliciteerd karakter en hebben bijgevolg geen enkele bewijswaarde..*
- *De foto's en video's van uw leven in Noord-Macedonië en Turkije tonen weinig aan met betrekking tot uw zogenaamde problemen in Noord-Macedonië. Hetzelfde kan gezegd worden over de sociale media profielen van de personen over wie u tijdens uw interview sprak.*

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofdde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verzoekster een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij de door haar in België ingediende klachten toevoegt.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk

rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. U gaf zowel bij de ‘Vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ’ als bij de CGVS vragenlijst aan een voorkeur te hebben voor een vrouwelijke PO en tolk omdat u zich dan meer op uw gemak voelt (zie administratief dossier; CGVS vragenlijst, punt 6).*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd uw interview afgenomen door een vrouwelijke PO. Aangezien het interview rechtstreeks in het Engels plaatsvond, werd er geen gebruik gemaakt van een tolk.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven worden door verzoekster op geen enkele wijze betwist.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

7. Beoordeling

7.1. De Raad stelt vast dat verzoekster beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 27 februari 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de

Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent van uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen, wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

7.2. Na grondige lezing van het dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekster *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt terdege en afdoende gemotiveerd dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

7.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.3.1. Verzoekster verklaart Noord-Macedonië te zijn ontvlucht wegens haar genderidentiteit als transvrouw en de problemen die zij omwille hiervan met haar familie ondervond. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

7.3.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet kan worden beschouwd als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas inzake de problemen met haar familie. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat zij in Noord-Macedonië afdoende kan rekenen op de bescherming van de lokale en nationale autoriteiten in het licht van haar profiel van transvrouw van Albanees-etnische origine. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden familiale context, waarbij haar vader een dermate conservatieve persoon is dat hij haar omwille van haar genderidentiteit als transvrouw zou viseren. De commissaris-generaal wijst hierbij op verzoeksters scholingsgraad en schoolloopbaan en de vrijheid die zij hierbij kreeg;

(ii) evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar vertrek uit Noord-Macedonië. De commissaris-generaal wijst hierbij op de afgiftedatum van haar paspoort (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), haar tegenstrijdige verklaringen over het verkrijgen van dit paspoort en het in het licht van de door haar geschetste context onaannemelijk karakter van haar bewering dat haar vader haar dit paspoort zou laten bijhouden;

(iii) verder ook geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters problemen met haar familie. Hierbij wijst de commissaris-generaal erop dat verzoekster niet kon aangeven door wie haar vader zou zijn ingelicht, dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij vier maanden werd opgesloten en de hele tijd door haar familie in de gaten werd gehouden terwijl zij op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde dat zij het huis wel nog kon verlaten, dat zij geen namen kan noemen van de imams naar wie zij zou zijn gestuurd en dat zij evenmin namen kan noemen van vrienden van haar vader die bij de Noord-Macedonische politie zouden werken;

(iv) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen met haar familie, evenmin geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat zij omwille hiervan als vermist werd opgegeven;

(v) hoewel de LGBTI-gemeenschap in Noord-Macedonië nog steeds te maken kan krijgen met weerstand, haattaal en discriminatie, uit de beschikbare landeninformatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing) blijkt dat de Noord-Macedonische autoriteiten verschillende stappen hebben ondernomen om deze gemeenschap te beschermen, zodat niet kan worden aangenomen dat ieder lid van deze gemeenschap nood heeft aan internationale bescherming en verzoekster aldus deze nood in haar hoofde *in concreto* aannemelijk dient te maken;

(vi) de opmerkingen die verzoekster stelt op straat te hebben gekregen omwille van haar uiterlijk, op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van discriminatie in vluchtelingenrechtelijke zin;

(vii) uit de beschikbare landeninformatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing) tevens blijkt dat de Noord-Macedonische autoriteiten voldoende bescherming kunnen bieden in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet;

(viii) uit de beschikbare landeninformatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing) eveneens blijkt dat de leden van de etnisch Albanese minderheid in Noord-Macedonië kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten;

(ix) de (overige) door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het

bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster betoogt dat de beoordeling van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen met haar familie daar de door haar geschetste familiale context niet aannemelijk is, een subjectieve beoordeling betreft, dient erop gewezen dat deze beoordeling van de commissaris-generaal is gebaseerd op verzoeksters eigen verklaringen. Verzoekster is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij aflegt. Het is inderdaad niet aannemelijk dat verzoekster enerzijds beweert dat haar vader dermate conservatief en *queerphobic* is dat hij haar zou bedreigen en trachten op te sluiten omwille van haar genderidentiteit als transvrouw, doch anderzijds verklaart dat zij probleemloos kon studeren en hierbij zelfs naar Turkije kon gaan. In de bestreden beslissing wordt er voorts terecht op gewezen dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar paspoort en haar opsluiting, alsook dat zij gebrekkige verklaringen aflegde over een aantal kernelementen van haar voorgehouden vrees voor haar familie (zie ook *infra*). Er dient immers rekening te worden gehouden met het geheel van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Het is het geheel van deze motieven die de commissaris-generaal er terecht toe deden besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen met haar familie omwille van haar genderidentiteit als transvrouw. Waar zij dienaangaande stelt dat zij steeds een slechte relatie had met haar ouders en hiertoe citeert uit de notities van het persoonlijk onderhoud, komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen. Uit het voorgaande blijkt dat haar relatie met haar ouders alleszins niet als dermate slecht kan worden beschouwd dat zij door hen werd verboden om voor zichzelf een leven op te bouwen.

Waar verzoekster verder stelt als volgt: *“Geenszins kan van verzoekster geëist worden dat zij haar genderidentiteit en de beleving daarvan zou verbergen, om een reële vrees geloofwaardig te maken.”*, dient vastgesteld dat nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat van haar zou worden verwacht dat zij haar genderidentiteit en/of de beleving daarvan verborgen zou moeten/trachten te houden.

Met betrekking tot haar paspoort voert verzoekster aan dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat zij wel degelijk bewegingsruimte had om sporadisch het huis te verlaten, zodat het niet logisch is dat tevens wordt gemotiveerd dat zij haar paspoort was gaan halen in een periode waarin zij amper bewegingsruimte had. Dienaangaande dient erop gewezen dat verzoekster zelf verklaarde dat zij in de periode waarin zij haar paspoort zou zijn gaan ophalen, amper bewegingsruimte kreeg van haar familie en iedere dag probeerde om te ontsnappen. Het is in deze door verzoekster zelf geschetste context geenszins aannemelijk dat zij dan wel het huis mocht verlaten om haar paspoort af te halen, hetgeen haar immers de uitgelezen kans zou geven om haar ontsnapping te realiseren. De uiteenzetting in het verzoekschrift, dat het in Noord-Macedonië de gewoonte zou zijn om een paspoort te hebben, ook al zijn er geen concrete plannen om naar het buitenland te reizen, is niet meer dan een blote *post factum*-bewering die zij middels geen enkel objectief stuk staakt. Tijdens haar persoonlijk onderhoud geconfronteerd met het onaannemelijk karakter van haar beweringen, maakte zij hiervan ook geen enkele melding (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen (drie verschillende versies) aflegde inzake het verkrijgen van dit paspoort, een motief waaromtrent zij in haar verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer voert.

Vervolgens betoogt verzoekster dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud haar op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegde verklaringen over de vier maanden ‘opsluiting’ heeft genuanceerd en dat zij met ‘opsluiting’ bedoelde dat zij ‘huisarrest’ kreeg. De Raad ziet echter niet in waarom verzoekster tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet had kunnen zeggen dat zij gedurende vier maanden onder huisarrest van haar familie stond in plaats van te stellen dat zij werd opgesloten. Temeer daar zij op de Dienst Vreemdelingenzaken tevens stelde dat zij 24/7 door haar familie in het oog werd gehouden, een element dat evenmin verzoenbaar is met haar verklaring tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij het huis kon verlaten en boodschappen kon gaan doen met de auto. De *post factum*-bewering in het verzoekschrift kan dan ook niet worden aangenomen.

Wat betreft de klachten die verzoekster bij haar aanvullende nota voegt, dient er vooreerst op gewezen dat de bij deze nota gevoegde documenten niet deze klachten zelf betreffen, doch enkel een attest van klachtneerlegging en van een verklaring van benadeelde persoon. Er kan dan ook niet worden nagegaan welke verklaringen verzoekster ten aanzien van de Belgische politie heeft afgelegd. Voorts dient erop gewezen dat, in zoverre de uiteenzetting in de aanvullende nota over de inhoud van deze klachten, met name dat haar familie haar via sociale media bedreigt en in België zou vervolgen en dat zij in haar jeugd seksueel werd misbruikt door haar oom, daadwerkelijk in deze klachten werd opgenomen, dit slechts een weergave is van beweringen die verzoekster ten aanzien van de Belgische politiediensten heeft gedaan. Zij brengt geen enkel stuk bij ter staving van haar bewering dat haar familie haar via sociale media bedreigt teneinde haar

ook in België te vervolgen. Ter terechtzitting licht haar advocaat toe dat de klacht omwille van de bedreigingen van haar familie en de verklaring van benadeelde persoon omwille van het seksueel misbruik door haar oom, losstaan van elkaar. Waar kan worden aangenomen dat verzoekster mogelijks seksueel grensoverschrijdend gedrag vanwege haar oom te verduren kreeg toen zij tiener was, liggen heden geen elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat dergelijk gedrag recent nog werd gesteld en/of in de nabije toekomst opnieuw dreigt voor te vallen. Tevens dient erop gewezen dat er in Noord-Macedonië mogelijkheden bestaan om bij de autoriteiten bescherming te krijgen tegen dergelijke feiten (zie ook *infra*). Aangezien dit element losstaat van de overige bedreigingen die zij stelt van haar familie te hebben gekregen, is dit element op zich dan ook niet van aard om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing en de voorgaande vaststellingen inzake haar vluchtrelaas een ander licht te werpen.

Waar voorts niet wordt getwijfeld aan verzoeksters genderidentiteit als transvrouw, wordt er in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat ieder lid van de LGBTQI-gemeenschap in Noord-Macedonië nood heeft aan internationale bescherming, zodat een *in concreto*-beoordeling van de individuele omstandigheden noodzakelijk blijft.

De Raad erkent dat leden van de LGBTQI-gemeenschap in Noord-Macedonië op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking en dat er tevens sprake is van corruptie. Dit volgt immers zowel uit de informatie opgenomen in de bestreden beslissing (zie weblinks), als uit de informatie opgenomen in het verzoekschrift.

De Raad wijst er evenwel op dat, om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard dienen te zijn dat zij een toestand tot gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt en de staat niet wil of niet kan beschermen.

Om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, moeten alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om dit aan te tonen. Verzoekster dient *in concreto* aan te tonen dat de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst verder te zetten. Gezien aan verzoeksters verklaringen over de beweerdde problemen met haar familie geen geloof wordt gehecht, toont zij niet *in concreto* aan dat de discriminatie voldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Waar verzoekster stelt dat zij op straat werd nageroepen en soms door oude mannen werd achtervolgd, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat, hoewel verwerpelijk, deze elementen op zich niet zwaarwichtig genoeg zijn opdat in hoofde van verzoekster sprake zou zijn van discriminatie in vluchtelingenrechtelijke zin.

Met een loutere verwijzing naar de algemene toestand voor de LGBTQI-gemeenschap in het land van herkomst en door het aanhalen van enkele rapporten blijft verzoekster eveneens in gebreke *in concreto* aan te tonen dat zij omwille van haar genderidentiteit nood heeft aan internationale bescherming. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoonlijke, individuele situatie.

Ofschoon verzoekster stelt dat de gevolgen van de door de Noord-Macedonische autoriteiten geïmplementeerde maatregelen inzake bescherming van de LGBTQI-gemeenschap in de praktijk niet het gewenste effect hebben, kan niet worden ontkend dat er belangrijke stappen vooruit werden gezet. Uit de COI Focus d.d. 17 mei 2022 (zie weblink opgenomen in de bestreden beslissing) blijkt inderdaad dat er nog stappen te gaan zijn en dat eventuele LGBTQI-slachtoffers van haatcriminaliteit nog altijd geen klacht durven in te dienen bij politie en gerecht omwille van een gebrek aan vertrouwen, uit angst voor onbegrip of zelfs uit angst voor negatieve reacties zoals die konden voorvallen in het verleden, maar blijkt ook dat de voorzitter van *LGBT United Tetovo Macedonia* zelf publiekelijk verklaarde dat de eerste aanranding tegen hem veel erger had kunnen aflopen indien politieagenten niet tussenbeide waren gekomen om hem te beschermen. Uit betreffende landeninformatie blijkt ook dat meerdere evoluties de wil van de regerende politieke klasse reflecteren om voor een inclusievere samenleving te zorgen.

Verzoekster kan niet worden gevolgd in haar argumentatie in het verzoekschrift dat zij geen toegang heeft tot reële bescherming vanwege haar autoriteiten. De Raad beklemtoont vooreerst dat het net de bedoeling van het indienen van een klacht is om bescherming te verkrijgen tegen zijn of haar belager(s) en de eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat verzoekster

afkomstig is van een rurale en arme regio (Aracinovo), vormt evenmin een afdoende verschooning. Uit verzoeksters verklaringen blijkt immers dat zij naar onder meer Skopje en Bitola kon gaan en contact had met de “*LGBTI community*”, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij ook aldaar klacht kan indienen indien zij omwille van haar genderidentiteit zou worden belaagd. Bovendien blijkt uit het voorgaande dat zij haar voorgehouden problemen met haar familie omwille van haar genderidentiteit niet aannemelijk maakt, zodat kan worden aangenomen dat zij eventueel op hen een beroep kan doen voor hulp en bijstand. Met betrekking tot verzoeksters etnische origine als Albanese, dient vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de leden van de etnisch Albanese minderheid in Noord-Macedonië (25% van de bevolking) kunnen rekenen op de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. Het door verzoekster aangehaalde wantrouwen binnen deze minderheid tegenover deze autoriteiten, doet op zich geen afbreuk aan de maatregelen die de Noord-Macedonische autoriteiten namen ten aanzien van de Albanese minderheid en evenmin aan de vaststelling dat deze autoriteiten dan ook wel degelijk bereid zijn om deze minderheid te beschermen.

Verzoekster maakt, wat de toekomstgerichte beoordeling betreft, niet *in concreto* aannemelijk dat zij geen daadwerkelijke toegang zal hebben tot doeltreffende overheidsbescherming.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op de overtollige motieven dat verzoekster laatsttijdig om internationale bescherming verzocht en dat zij foto's van haarzelf met make-up op haar Facebookprofiel plaatste, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3.3. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Noord-Macedonië zou hebben gekend.

7.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Noord-Macedonië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster en dient het beroep te worden verworpen.

7.6. De Raad ziet, gelet op het voorgaande, geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER